

VARVET

Medlemstidning for Jordenrundseglare Nr 2, 2015

Antigua Classic

Fligheter

SB

Dagarna innan avfärd

Det är nu fem och ett halvt år sedan vi satte vårt avseglingsdatum. När det var lite mer än två år kvar så skafade jag en app som räknade ner dagarna för mig. Då var det mer än 700 dagar kvar. Nu närmar det sig med stormsteg. Här kommer lite av mina tankar, dagarna innan avfärd.

Onsdag 15 april: 16 dagar kvar: Vaknade i morse av att regnet strilade ner på däck och kom på mig själv med att INTE sakna jobbet. Det är nu två veckor sedan vi slutade jobba och lyttade in i båten på heltid. Fast jobbar, det gör vi. Vi lägger många timmar varje dag på att få båten i ordning. Men vi är oerhört glada över att vi bestämde oss för att sluta jobba en månad innan avfärd. Det gör att vi inte stressar så mycket och att vi har tid med alla goa vänner som kommer och besöker oss. Idag var vi dock lite stressade för idag hade vi en bokad tid. Tänk så fort man kommer in i en annan lunk. Idag hade vi lånat en tvättstuga och passade på att få tvättat igenom lite saker. På med regnkläder och iväg på cyklarna. Bara det... Att ut och cykla i regnet hade jag aldrig gjort för två veckor sedan, då hade jag tagit bilen. Nu har vi ingen bil. Ytterligare en sak jag inte saknar.

Lördag 18 april: 13 dagar kvar: Vi hade lämnat vår låneplats i Lindholmens hamn och kostat på oss en helg på Knippla. Knippla hamn är

en favorit på försäsongen men denna gången blev vi rätt upprörda när vi insåg att hamnavgiften var 240 kr! Men dagens lågvattenmärke var när vår hyresgäst ringde och talade om att hon inte hade råd att bo kvar i huset längre. Vi hade hyrt ut huset redan från årsskiftet för att vara på säkra sidan att allt skulle lyta på som tänkt, men det sket ju sig totalt om man får säga det så. Bit ihop och kom igen och tankarna bara snurrade i huvudet.

Måndag 20 april: Vi låg kvar på Knippla även söndag kväll. HELT ensamma i gästhamnen. Måndagen visade sig från sin bästa sida med sol och värme och vi ick averkat massor av punkter på vår "måste göras innan avfärd-lista" Fantastiskt att kunna ligga såhär på en måndag när alla andra måste gå till jobbet. Är det så här det känns att vara ledig på heltid?

Lördag 25 april: 6 dagar kvar: Vad hände med denna vecka. Dagarna går i ett och vi jobbar hela dagarna. Vi fattar inte, vi förstår inte, vi får inte ihop det. Ska vi verkligen iväg? Vänner kommer på besök. Det är många kramar – jag gillar kramar. Helt plötsligt så gråter jag. Varför? Samtidigt så mår vi så bra. Att bo i båten är helt naturligt. Har svårt att se mig bo i ett hus igen. Och på tal om huset. Nya hyresgäster skrev kontrakt i torsdags. Denna gång är det någon som vi känner. Känns bra!

Måndag 27 april: 4 dagar kvar: Magnus vaknar och är förkyld – skit! Dessutom har han en stor knöl på halsen. Han får en akuttid som leder till en remiss till akuten och där sitter han hela natten. Vad är detta? Mer tankar som bara snurrar. Är han sjuk – på riktigt? Kan vi inte åka nu? Det blir inte mycket sömn den natten för någon av oss och alla avseglings förberedelser stannar av.

Tisdag 28 april: 3 dagar kvar: Efter mycket om och men så är knölen diagnostiserad som en cysta på sköldkörteln. Den är full av var och töms (hu...). Magnus skickas hem med penicillin och order om att ta det lugnt. – Kan jag segla iväg på fredag är hans enda fråga till läkaren. Läkaren svarar: nja..... Det tolkar Magnus som ett ja. Resultatet av biopsin på cystan skickas hem till oss om ett par veckor. Att maila ett resultat är ju naturligtvis inget alternativ. Tur att vi är skrivna hos sonen. LÄTTNAD är ordet!

Onsdag 29 april: 2 dagar kvar: Nu är det lite panik i huvudet. Magnus

kommer hem från sjukhuset och sover – bra!! Jag har fått en chaufför som kör runt mig och hjälper till ixa det sista. Trots all planering så är det stress på slutet – varför??? På kvällen lyttar vi båten till stenbryggan nedanför Operan. Där ligger våra goda vänner på skutan Westvind redan på plats och vi lägger oss utanpå dem.

Torsdag 30 april: 1 dag kvar: Idag ska vi ha avseglingsfest på Westvind. Hur känns det? Hur känns det? Hur känns det?, frågar alla. Jag har absolut ingen aning om hur det SKA kännas, så jag kan inte svara. Det känns naturligt... Kan man säga så? Fantastisk fest med massa kramar – och en del tårar. Det är tårar av både sorg och glädje!

Fredag 1 maj: Idag åker vi. Appen säger 0 dagar kvar och jag tar bort appen från telefonen. Pappa tittar förbi och säger hej. Han är en rutinerad seglare med många år på nacken. När ses vi nästa gång? Jag trycker bort de tankarna och ler. För nu är det dags. Kl 14:00 släpper vi tamparna, vinkar till alla och går direkt till Skagen. Där lägger vi till strax innan 24:00. Vi tar lite nattamat och sitter och tittar på varandra. Förstår du? – nä.... Förstår du? – nä.... Det går helt enkelt inte att förstå att vi ska vara lediga i 3,5 år. Men har vi bestämt att vi ska sluta tänka på det för nu ska vi leva i nuet. Nu ska vi sova – sedan ska vi segla! Länge....

Följ oss gärna på www.nanny166.se eller på Facebook där vi inns under Nanny Längesegling

Liv Bryngelsson